

יום ד', ח' באב תש"ס (9 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ח' באב**, בעקבות מותו של מנהיגם יוסף סטאלין, **הודיעו ברה"מ על חידוש יחסיהם הדיפלומטיים עם מדימת ישראל – בשנת תשי"ג (1953-5713).**
בשנת תשט"ו (1955-5715), שרר אבל כבד בישראל אחרי שמטוסי קרב בולגאריים הפילו מטוס נוסעים של אל-על שטס בשמי בולגאריה. נספו כל הנוסעים והצוות.

בין לבין, **נולד היום יהונתן פולארד** בשנת תשי"ד (1954-5714). [ישראל 50]

ענייני ערב תשעה באב (היום):

סמוך לסוף היום, אוכלים סעודה מפסקת – לפי מנהגנו, אוכלים בה ביצה מבושלת או עדשים שהם זכר לאבלות. יש נוהגים לטבול פרוסת לחם באפר ולאכלו - זכר לחורבן. נוהגים לאכול סעודה זו בישיבה על-גבי הקרקע (עם דבר המפריד בינו לבין הקרקע) – **ולא משום אבלות, אלא כדי שיהיה ניכר שזו סעודה שפילה.** יש נוהגים לאכול בצהרי היום סעודה קבועה ומרבים בה קצת מאכלים כדי שלא יזיק להם התענית, דוגמת ערב יום הכיפורים (למרות השוני בין הימים – יו"כ הוא יום של שמחה!). מנהג זה הוא גם זכר ליום טוב שהיו נוהגים בימי ח' – ט' באב בזמן בית שני. שבזמן בית המקדש היו עושים יום טוב בכל 4 הצומות (בטבת, תמוז, אב ותשרי) שהם זכר לחורבן – **והיו אוכלים ושותים ושמחים גם בתשעה באב עצמו!** ואנו, שעדיין לא זכינו לנחמה, עושים זכר ליום זה שהיה אז, **ושעתיד להיות, כשייבנה בית המקדש ב"ב, בסעודה טובה היום, בערב תשעה באב.**

ויש במנהג זה משום אמונה ובטחון וציפיה לישועה!

19:27	זמני הצום לבאר-שבע: תחילת הצום
12:45	חצות היום
19:56	סוף הצום

תשעה באב במדבר:

מאותו תשעה באב הראשון שבו יצאה הגזירה (שהדור ההוא – גברים מעל לגיל 20, גיל היציאה לצבא - לא ייכנס לארץ ישראל), היה להם יום זה בכל שנה יום אבל ומספד עד לשנה האחרונה. לפי שכל אלה שנמלאו להם 60 שנה והיו עתידים למות באותה שנה – כולם ביום אחד מתו, בתשעה באב. "כל ערב תשעה באב היה הכרוז יוצא: 'הכל ייצאו לחפור (קברים) וישנים בהם!' ובשחרית הכרוז יוצא: 'ייבדלו החיים מן המתים!' והיו בודקים אותם ונמצאו 15,000 ופרוטרוט חסרים בכל שנה, וכך עשו 40 שנה (מלבד הראשונה – לפני הגזירה – והשנה האחרונה. על כך נלמד לקראת ט"ו באב...). [מדרש איכה]

הכל נכנסו לקבריהם הלילה, בליל תשעה באב. רק הללו שלא נמלאו להם 60 שנה נבדלו לחיים. ובני הששים נבדלו למות וכיסום עפר. גם את יתר הקברים סתמום עפר ולא השאירו פתוחים לשנה הבאה, כי אמרו, 'אולי ירחם ה' את השארית ויבטל מהם את הגזירה עד השנה הבאה...'

[ספר התודעה]

יום נעים!